

PRIJEMNI ŠTAMBILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Priljeno: 10.05.2022., 07:37:37 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/21-01/84	376-08/DM	
Uruđbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-22-03	1	

d2936132

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-333/21-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, mr.sc. Inge Vezmar Barlek i Senke Orlić-Zaninović, članica vijeća, te sudske savjetnice Ivane Jasprica Konjuh, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grada Pule – Pola, Pula, Forum 1, kojeg zastupa odvjetnik protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, klasa: UP/I-344-07/21-01/47, urbroj: 376-05-3-21-04 od 14. listopada 2021., radi inspekcijskog nadzora, na sjednici vijeća održanoj 29. travnja 2022.

presudio je

- I Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/21-01/47, urbroj: 376-05-3-21-04 od 14. listopada 2021.
- II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
- III Ova će se presuda objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika UP/I-344-07/21-01/47, urbroj: 376-05-3-21-04 od 14. listopada 2021., na temelju odredbe članka 122. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje: ZUP), odbijen je prigovor tužitelja podnesen protiv obavijesti inspektora elektroničkih komunikacija kojom se tužitelj sukladno odredbi članka 42. stavka 3. ZUP-a, obavještava da ne postoje uvjeti za pokretanje inspekcijskog postupka po službenoj dužnosti.
2. Tužitelj u tužbi navodi da je pravomoćnim rješenjem tuženika od 30. svibnja 2018., utvrđena obveza (dalje: infrastrukturni operator) da plaća tužitelju godišnju naknadu za pravo puta u iznosu od 1.127,794,07 kn počevši

od 8. lipnja 2017. Rješenje je pravomoćno jer je presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, broj UsII-278/17-7 od 20. prosinca 2018., odbijen tužbeni zahtjev infrastrukturnog operatora za poništavanje tog rješenja. Također izvršnim i pravomoćnim dopunskim rješenjem tuženika utvrđena je obveza infrastrukturnog operatora da tužitelju plaća godišnju naknadu za pravo puta u iznosu od 25.576,43 kn počevši od 8. lipnja 2018. pa nadalje koje rješenje je pravomoćno budući je presudom Visokog upravnog suda RH, broj UsII-371/20-6 od 17. ožujka 2021., odbijen tužbeni zahtjev za poništavanje tog rješenja. Tužitelj je izdao 8. lipnja 2021., infrastrukturnom operatoru račun za plaćanje godišnje naknade za pravo puta prema rješenju iz 2018. i rješenju iz 2020. godine, ali je isti platio naknadu za služnost prema ugovoru broj T-45-054/08. Iz navedenog proizlazi da infrastrukturni operator nije postupio po pravomoćnim rješenjima tuženika. Stoga je tužitelj predložio da inspektor elektroničkih komunikacija naredi infrastrukturnom operatoru usklađivanje obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga s člankom 28. stavkom 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) i da na temelju članka 142. stavak 1., 2. i 3. ZUP-a, donese rješenje o prisilnom izvršenju nenovčane obveze u skladu sa člankom 28. stavak 4. ZEK-a izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi infrastrukturnog operatora. Inspektor elektroničkih komunikacija obavještava tužitelja da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti jer da prema pravnom shvaćanju sa sjednice sudaca Visokog upravnog suda RH, od 22. ožujka 2021., inspektor elektroničkih komunikacija nema ovlasti za donošenje rješenje o izvršenju rješenja o utvrđivanju prava puta i visine naknade za pravo puta. Smatra da navedeno pravno shvaćanje nije primjenjivo jer tužitelj nije predložio da inspektor donese rješenje o izvršenju novčane obveze iz rješenja 2018. i rješenja iz 2020., budući da infrastrukturni operator neispunjenjem novčanih obaveza utvrđenih tim rješenjima nije obavljao djelatnost elektroničkih komunikacijskih veza i usluga u skladu s člankom 28. stavkom 4. ZEK-a u kojem slučaju dolazi do primjene odredba članka 112. stavka 1. točke 8. tog Zakona. Infrastrukturni operator obavlja djelatnost elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga u skladu s odredbom članka 28. stavka 4. Zakona ako vlasniku nekretnine na kojoj je postavio (izgradio) elektroničku komunikacijsku infrastrukturu plaća naknadu za pravo puta. Suprotno, isti tu djelatnost ne obavlja u kojem slučaju je inspektor ovlašten narediti operatoru usklađivanje obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga s odredbama Zakona.

2.1. Nadalje, inspektor elektroničkih komunikacija u okviru svoje nadležnosti iz članka 18. stavka 4. i članka 112. stavka 7. Zakona ovlašten je izdati prekršajni nalog ili podnijeti optužni prijedlog nadležnom prekršajnom sudu radi pokretanja postupka protiv infrastrukturnog operatora koji nije postupio prema izvršnim odlukama tuženika. Inspektor neispunjenjem svoje dužnosti nije pružio zaštitu subjektivnom imovinskom pravu tužitelja na naknadu za pravo puta koje je utvrđeno izvršnim rješenjem tuženika te je tuženik svojim obrazloženjem da nije ovlašten inicirati prekršajni progon jer da pravni poredak mora prema strankama djelovati jedinstveno pa ako ne postoji ovlast tuženika za kontrolu određenog postupanja onda ne postoji niti ovlast tuženika za iniciranje prekršajnog progona za isto postupanje povrijedio zakon na štetu tužitelja.

Stoga nije ozbiljan i dostatan razlog zbog kojeg tuženik ne bi izdao prekršajni nalog ili podnio optužni prijedlog radi pokretanja prekršajnog postupka protiv infrastrukturnog operatora. Predlaže da se poništi rješenje tuženika te tužitelju naknade troškovi upravnog spora.

3. Tuženik, u odgovoru na tužbu navodi da se ne radi o povredi odredbe članka 112. stavka 1. točka 8. ZEK-a budući bi postupanje koje tužitelj predlaže bilo istovjetno nalaganju ispunjenja novčane obveze, a što je Sud jasno utvrdio da nije u ovlasti inspektora tuženika. Također, u odnosu na navodnu povredu odredbe članka 18. stavka 4. i članka 112. stavka 7. u svezi s člankom 119. stavka 1. točka 11. ZEK-a ističe da niti jedna od tih odredbi na koje se tužitelj poziva, niti samostalno, a niti u vezi jedna s drugom ne daju tužitelju pravo da kao potencijalni oštećenik traži od inspektora HAKOM-a pokretanje prekršajnog postupka. Pokretanje prekršajnog progona je autonomna ovlast ovlaštenog tužitelja pri čemu treba naglasiti da oštećenik u prekršajnom postupku ima status ovlaštenog tužitelja i može sam postupak pokrenuti. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

4. U skladu s odredbom članka 6. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS) odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Osporenim rješenjem tuženika odbijen je prigovor tužitelja izjavljen protiv obavijesti inspektora elektroničkih komunikacija kojom se tužitelj sukladno odredbi članka 42. stavka 3. ZUP-a obavještava da nema mjesta pokretanju inspekcijskog postupka po službenoj dužnosti i donošenja rješenja o izvršenju u svezi plaćanja godišnje naknade za pravo puta te izdavanje prekršajnog naloga odnosno podnošenje optužnog prijedloga protiv istog.

7. Ovlasti inspektora elektroničkih komunikacija propisane su u članku 112. stavku 1. točkama 1.-23. ZEK-a. Među navedenim se ne nalazi ovlast inspektora za donošenje rješenja kojim se nalaže prisilna naplata novčanih obveza odnosno utvrđenih obveza za plaćanje prava puta pa je osnovano inspektor elektroničkih komunikacija obavijestio tužitelja da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti.

8. Naime, prema zaključku o pravnom shvaćanju sa sjednice sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 22. ožujka 2021., inspektor elektroničkih komunikacija nema ovlasti za donošenje rješenja o izvršenju rješenja o utvrđivanju prava puta i visine naknade, posebno ne rješenja o izvršenju novčane kazne u slučaju nedostavljanja dokaza o uplati ili u slučaju nalaganja budućeg plaćanja utvrđenih obveza prema rješenju tuženika, na koje shvaćanje se poziva i tuženik u obrazloženju osporenog rješenja.

9. Ovdje se ne radi o nezakonitosti u obavljanju djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu odredbe članka 28. stavka 4. ZEK-a, prema kojoj je infrastrukturni operator obvezan plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta, a upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine obvezan je infrastrukturnom operatoru omogućiti ostvarivanje prava puta, već o neizvršavanju

obveze infrastrukturnog operatora utvrđene pravomoćnim rješenjem, a koje se može izvršiti na način propisan odredbom članka 137. ZUP-a za izvršenje novčanih obveza.

10. Stoga, kako bi postupanje koje tužitelj predlaže bilo istovjetno nalaganju ispunjenja novčane obveze a što nije u ovlasti inspektora elektroničkih komunikacija, to je osnovano prigovor tužitelja odbijen.

11. Prigovore koji se odnose na eventualno pokretanje prekršajnog postupka tužitelj ne može s uspjehom isticati u ovom sporu budući se isti ne pokreće niti provodi u upravnom postupku.

12. Slijedom navedenog, trebalo je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u točki I. izreke. Odluka o troškovima spora (točka II. izreke) utemeljena je na odredbi članka 79. stavka 4. istog Zakona.

13. Odluka o objavi presude u „Narodnim novinama“ temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a (točka III. izreke presude).

U Zagrebu 29. travnja 2022.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković

Dokument je elektronički potpisan:
MARINA KOSOVIĆ-MARKOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
06-05-2022
12:27:58

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523133363133333630303638
L=ZAGREB
S=KOSOVIĆ-MARKOVIĆ
G=MARINA
CN=MARINA KOSOVIĆ-MARKOVIĆ
SN=HR90638431327.1.34